

Poradna Petry Černocké

♦ Tento týden máme u nás pouť, a tak bych se vás chtěl zeptat, jakou pouťovou atrakcí jste měla nejradši, když jste byla malá?
(Petr, České Budějovice)

Jednoznačně jsem se vždycky vrhla ke klasickému kolotoči. Nespokojila jsem se ale s nějakým autíčkem nebo kachničkou. Počkala jsem si, až mě tatínek vysadil na koníčka.

♦ Jaký máte názor na nevěru Felixe Slováčka, jak dělá před celým národem blbku ze své manželky Dády Patrasové? Odsuzujete ho a měla by ho Dáda opustit?
(Marta, Ostrava)

Felixe a Dádu znám spoustu let, ale nikdo by mě nedonutil, abych jejich manželské problémy hodnotila v tisku. Považuji to za jejich naprosto soukromou záležitost. Pokud bych si měla tipnout, tak ti dva spolu zůstanou.

♦ Jak se vám podařilo letos zvládnout vlnu veder?
(Kateřina V., Brno)
Nesnáším zimu, horka mi problém nedělá. Líto mi bylo jen poněkud zdecimované zahrádky a přírody vůbec.

♦ Jaký je váš názor na vlnu imigrantů, kteří se snaží dostat do Evropy? Já mám docela strach.
(Eugen O., Klatovy)

Řekla bych, že určité obavy mají i ti, kteří je potlačují tím, že na mohutném přílivu nových osadníků hledají spíše to, co by se dalo označit jako přínos pro naši kulturu a ekonomiku. Jiní to vidí tak, že arabská společenská kultura, která se nemodernizovala a zničila si většinu svých teritorií až na dřevě, přichází do Evropy, jejíž kulturu vždy označovala za dekadentní a úpadkovou. Já sama mám pochybnosti, jestli se podaří spojit zatím nespojitelné. Jako žena opravdu nevíám nekonečný příliv mužů, kteří považují ženu za svůj majetek, o kterém rozhoduje otec, bratři a posléze manžel. Uvidíme, jak to ustojíme. To prostě může ukázat jen čas.

♦ Míváte podzimní depresi z toho, že skončilo léto? Jak s ní případně bojujete?
(Hanka, Nový Jičín)

Já si moc na deprese nepotrpím. Všechna roční období mají něco do sebe. Podzim je přece malebný a krásný, a i když je dlouhá zima dost otravná, o to víc se zase člověk těší na příchod jara. Řekla bych, že je to vymyšlené dobře.

Otázky pro Petru Černockou pište na e-mail: cernocka@sedmicka.cz

Kolik talentů měla jedna z našich největších prvorepublikových filmových hvězd Adina Mandlová? Hrála prý skvěle na klavír, vynikala i v mnoha sportech (tenis, jízda na koni, cyklistika, lyžování, střelba, plavání, bruslení), kromě knihy Dneska se už tomu směju měla v angličtině rozepsaný román (rady dostávala od Ferdinanda Peroutky) a v neposlední řadě se projevila i jako pozoruhodná malířka a sochařka.

*Režisér Anthony Asquith
moje první láska*



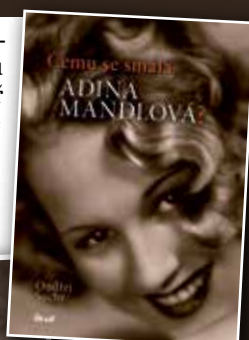
Anthony Asquith

Popisek, který si pod fotografií Adina napsala.

Adina Mandlová Malířka a sochařka!

Řadu svých obrazů před válkou prodala; do své vlasti si v roce 1991 přivezla pouze jediný svůj olej, který s ní putoval po světě – pozoruhodné zátěší z roku 1943. Pikantní na obraze je, že na zmačkané obálce Kino-

revue by měla být (podle sotva čitelného textu na dolním okraji) tvář Hany Vítové. Šlo pouze o mandlovsky škodolibý vtíp, protože obě herečky, které tehdy navíc bydlely v jednom



▲ Nová kniha Ondřeje Suchého Čemu se smála Adina Mandlová? je právě v prodeji.

◀ Jana Romanová – socha a její model.



Adina Mandlová: Zátěší (1943).



Adina při práci na zátěši.

Režisér Anthony Asquith pod rukama Adiny Mandlové.



odhaluje Ondřej Suchý

domě, se měly ve skutečnosti rády. V knize Dneska už se tomu směju Adina napsala: „Když prý má člověk talent v jednom druhu umění, má zkusit štěstí i v jiném, který s jeho původní branží nespojuje.“

Modelem stála Pivcova žena

V padesátých letech se proto v Anglii vrhla na sochařinu. Do »učení« šla k uznávanému sochaři maďarského původu Peteru Lambdovi, který ji naučil techniku. Kopírovala jeho sochy (jako první ji nechal kopírovat bustu režiséra Anthonyho Asquitha) a pak jí řekl, aby si přivedla někoho, koho bude dělat sama bez něho. Přivedla si Janu Romanovou, také bývalou filmovou herečku a první manželku Jana Pivce, která se po válce podru-

hé provdala v Londýně. Romanová jí byla ochotná stát modelem jako akt. Když bylo dílo hotové, prohlásil prý Lambda, že už Adinu nemá co naučit a doporučil jí přihlásit se do některé sochařské školy, kde by měla příležitost osvojit si také techniku v jiných materiálech.

Po dvou letech studia na St. Martin's School of Art, kde se naučila pracovat s hlinou, dřevem, kamenem a železem, pak Adina Mandlová odešla studovat ještě na uměleckou akademii v Leedsu. Sochařinou si v Anglii přivydělávala tím, že bohatým rodičům vytvářela busty jejich dětí. Díky tomu se tehdy jako sochařka naučila, přivezla domů do Čech pouze v albu na fotografiích. Kdo ví, kam všechny originály zmizely. Škoda. Myslím, že by dnes taková výstava obrazů a soch od Adiny Mandlové měla veliký návštěvnický úspěch!

■ Ondřej SUCHÝ

Foto: kniha Čemu se smála Adina Mandlová? • Repr.: Dagmar Pavliková